

on-line >>> www.alnari.rs
mail to >>> office@alnari.rs

Naziv originala:
Sidney Sheldon's
ANGEL OF THE DARK
by Tilly Bagshawe

Copyright © 2012 by Sheldon Family Limited Partnership,
successor to the rights and interests of Sidney Sheldon.
All Rights Reserved.

Translation Copyright © 2012 za srpsko izdanje Alnari d.o.o.

ISBN 978-86-7710-917-2

Ova knjiga štampana je na prirodnom recikliranom papiru od drveća koje raste u održivim šumama. Proces proizvodnje u potpunosti je u skladu sa svim važećim propisima Ministarstva životne sredine i prostornog planiranja Republike Srbije.

ANĐEO TAME

Sidni Šeldon
i Tili Bagšo

Prevela Vera Dragović

alnari
PUBLISHING

Beograd, 2012.

Mojoj sestri Elis

Njegova krila su siva i polegla,
Azrael, anđeo smrti,
Pa ipak, duše koje Arzael donosi
Iz tame i hladnoće,
Dižu pogled ispod tih savijenih krila,
I vide ih optočene zlatom.

ROBERT GILBERT VELŠ, „AZRAEL“ (1917)

PRVI DEO

PRVO POGLAVLJE

LOS ANĐELES

1996.

Primio je poziv oko devet sati uveče.

„Jedinice 8A73. Javite se, molim vas.“

„Aha, Da, ovo je 8A73.“

Policajac u patroli je zevao ispred radio-stanice. Bila je to dugačka, dosadna noć tokom koje je obilazio Zapadni Holivud i bio je spreman da ode na spavanje. „Šta se dešava?“

„Imamo hitan poziv. Ženska osoba. Histerična.“

„Verovatno moja žena“, našalio se. „Zaboravio sam da nam je juče bila godišnjica. Želi moja jaja na tanjiru.“

„Vaša žena je Špankinja?“

„Jok.“

„Onda nije ona.“

Ponovo je zevnuo.

„Adresa?“

„Loma vista četiristo dvadeset.“

„Fini kraj. Šta se desilo, služavka je zaboravila da stavi dovoljno kavijara na njen tost?“

Telefonista se nasmejao.

„Verovatno PN.“

Porodično nasilje.

„Verovatno?“

Sidni Šeldon i Tili Bagšo

„Ta gospođa je toliko vrištala da je bilo teško razumeti šta govori. Mi šaljem podršku, ali ste vi najbliži. Koliko brzo možete vi, momci, da stignete do tamo?“

Policajac je oklevao. Miki, njegov ortak, već je ranije bio napustio smenu da bi se sastao sa još jednom droljom na Bulevaru Holivud. Miki je menjao kurve kao što drugi muškarci menjaju čarape. Znao je da ne bi trebalo da ga pokriva, ali je Miki bio tako đavolski šarmantan, da bi odbiti tog momka bilo ravno pokušaju da plivate uz rečnu bujicu. *Šta da radi?* Ako prizna da je sam, obojica će biti otpušteni. Ali ni alternativa – da se sam pojavi na PN – nije bila nimalo privlačna. Nasilni muževi obojici nisu bili veliki obožavaoci LAPD-ja*.

Jebiga.

„Bićemo tamo za pet minuta.“

Bilo bi bolje za Mikija da ta njegova drolja nešto vredi.

Ispostavilo se da je Loma vista četiristo dvadeset ogromno, prostrano imanje uređeno u stilu španske misije iz dvadesetih godina, smešteno visoko na Holivud Hillsu. Neupadljiva kapija obrasla bršljanom, ugrađena u zid debljine četiri i po metra, davala je malo nagoveštaja o raskoši koja se krila iza nje: široka prilazna staza i vrtovi toliko veliki i savršeno uređeni da su više podsećali na privatna sportska igrališta nego na okruženje privatne kuće.

Pozornik jedva da je zapazio luksuzno imanje. Posmatrao je mesto zločina.

Otvorena kapija.

Ulazna vrata odškrinuta.

Nema znakova nasilnog ulaska.

Mesto je bilo jezivo tiho. Izvadio je svoje oružje.

„Policija!“

Nije bilo odgovora. Kad je zamro eho njegovog glasa, negde iznad je začuo tiho ječanje, kao čajnik koji samo što nije proključao. Uzrujano se popeo stepenicama.

Proklet bio, Miki.

* LAPD (*Los Angeles Police Department*), policija Los Anđelesa. (Prim. prev.)

Andeo tame

„Policija!“, uzviknuo je ponovo, ovog puta glasnije. Ječanje je dolazilo iz jedne od spavaćih soba. Upao je unutra sa upernim pištoljem. *Kog đavola?* Začuo je neku ženu kako vrišti, zatim gadno krckanje svoje lobanje kad je udarila u patos. Drvene daske su bile klizave kao naftna mrlja.

Ali nisu bile klizave zbog nafte.

Bile su klizave zbog krvi.

Detektiv Deni Makgvajer iz Odeljenja za ubistva pokušao je da sakrije svoje razočaranje. Služavka je govorila nerazumljivo.

„*Pudo haber sido el diablo! El diablo!*“^{**}

To nije njena greška, detektiv Deni Makgvajer je podsećao sebe. Sirota žena je bila sama u kući kad ih je pronašla. Nije čudo što je i dalje histerična.

„*Esa pobre mujer! Quién podía hacer una cosa terrible como esa?*“^{***}

Posle šest godina provedenih u Ubistvima, bilo je potrebno mnogo da se detektivu Deniju Makgvajeru prevrne želudac. Ali mu se ovde to dogodilo. Posmatrajući pokolj ispred sebe, Deni je bio svestan da se hamburger iz *In-N-Out*^{***}, koji je ranije pojeo, bori da dođe do njegovog jednjaka na očajničkom putu prema slobodi. Nije čudno što je policajac koji je prvi došao na mesto zločina izgubio tu bitku. Pred njim je bilo delo manijaka.

Da nije bilo crvenog mora krvi, koja je curila na patos, možda bi izgledalo kao provala. Spavaća soba je bila ispreturana, fioke otvorene, kutije za nakit prazne, odeća i fotografije svuda razbacane. Ali pravi užas je ležao na dnu kreveta. Dva tela, muškarac i žena. Prva žrtva, stariji muškarac u pižami, grla prerezanog sa nekoliko suludih rezova, da mu je glava bila skoro potpuno rastavljena od vrata. Bio je vezan, čvrsto vezan, poput životinje u klanici, nečim što je izgledalo kao konopci za penjanje. Ko god da ga je ubio, vezao je njegovo unakaženo telo uz nago telo druge žrtve, neke žene. Veoma mlade, veoma lepe žene, suđeci po savršenom obliku njene figure, mada joj je lice bilo tako strašno izudarano da je teško bilo reći išta sa sigurnošću. Jedan pogled na njena

* Šp.: *Možda je to bio đavo! Đavo!* (Prim. prev.)

** Šp.: *Ta jadna žena! Ko bi uradio nešto tako strašno?* (Prim. prev.)

*** *In-N-Out Burger*, lanac restorana brze hrane na zapadu SAD. (Prim. prev.)

krvava bedra i pubični predeo, međutim, jasno je ukazivao na jedno: ona je bila divljački silovana.

Pokrivši usta rukom, detektiv Deni Makgvajer se primakao telima. Miris sveže krvi je bio veoma jak. Ali nije zbog toga ustuknuo.

„Donesite nož“, rekao je služavki.

Gledala ga je bezizražajno.

„*Cuchillo*“, ponovio je. „Odmah! I neka neko pozove hitnu pomoć. Ona diše.“

Donet je nož. Veoma pažljivo je Deni Makgvajer počeo da seče kanape kojima su muškarac i žena bili vezani. Izgleda da je njegov dodir probudio ženu. Počela je tiho da plače, gubeći svest i povremeno se ponovo vraćajući sebi. Deni se nagnuo nisko tako da su mu usta bila blizu njenog uveta. Bez obzira na užasno stanje u kome se nalazila, nije mogao da ne primeti koliko je lepa, sa tamnom kosom i jedrim grudima, sa mekanom, mlečnom kožom deteta. „Ja sam policajac“, prošaputao je. „Sada ste bezbedni. Odvešćemo vas kod lekara.“ Kad su se kanapi olabavili, glava starog čoveka se groteskno naslonila na Denijevo rame, kao neka jeziva maska za Noć veštica. On se zagrcnuo.

Jedan od njegovih ljudi ga je dotakao po ramenu. „Očigledno provala, gospodine. Sef je ispražnjen. Nestao je nakit i neke slike.“

Deni je klimnuo glavom. „Imena žrtava?“

„Kuća pripada Endruu Džejksu.“

Džejks. Ime mu je bilo poznato.

„On je trgovac slikama.“

„A devojka?“

„Anđela Džejks.“

„Njegova ćerka?“

Policajac se nasmejao.

„Unuka?“

„Ne, gospodine. Ona mu je supruga.“

Glupo, pomisli Deni. *Naravno da mu je supruga. Ipak je ovo Holivud. Matori Džejks je sigurno vredeo čitavo bogatstvo.*

Konačno su konopci popustili. *Dok nas smrt ne rastavi*, pomislio je Deni kad se Anđela Džejks bukvalno stropoštala u njegove ruke, odvojivši

se od tela supruge. Skinuvši svoj mantil, Deni ga prebaci preko njenih ramena, prekrivši njenu golotinju. Bila je ponovo svesna i drhtala je.

„Sve je u redu“, rekao joj je. „Sada ste bezbedni. Anđela, zar ne?“

Devojka je klimnula glavom bez reči.

„Možete li mi reći šta se dogodilo, draga?“

Digla je pogled prema njemu i tek tada je Deni video razmere njenih povreda. Dva modra oka, jedno toliko otečeno da je bilo sasvim zatvoreno, i poderotine po čitavom gornjem delu tela. Ožiljci od ogrebotina. Deni je pomislio, *Sigurno se borila kao vrag.*

„On me je povredio.“

Jedva je šaputala. Činilo se da joj sam govor predstavlja napor i iscrpljuje je.

„Samo polako.“

Zastala je. Deni je čekaao.

„Rekao je da će pustiti Endrua ako... ako ja...“ Spazivši krvavo telo svog supruge, briznula je u nekontrolisan plač.

„Neka ga neko pokrije, za boga miloga“, odbrusi Deni. Kako očekuju da čuje od devojke išta smisljeno sa tim jezivim prizorom baš tu pored nje.

„Ne možemo, gospodine. Još ne. Forenzičari nisu završili posao sa telom.“

Deni je sevnuo očima prema svom naredniku. „Rekao sam da ga pokrijete.“

Narednik je pobledeo. „Gospodine.“

Navukli su čebe preko tela Endrua Džejksa, ali je bilo previše kasno. Njegova supruga je već bila u duboko potresena, njihala se napred-nazad, staklastog pogleda, mrmljajući nešto za sebe. Deni nije bio siguran šta to ona govori. Zvučalo je kao: „Nemam život.“

„Da li je stigla hitna pomoć?“

„Da, gospodine. Upravo je došla.“

„Dobro.“

Detektiv Deni Makgvajer se malo udaljio od žrtve, pozvavši rukom svoje ljude da se okupe oko njega u malu gomilu. „Potreban joj je lekar i procena psihijatra. Policajče Menendez, vi idite sa njom. Pobrinite se da je prvo pregleda lekar sudske medicine i da mi dobijamo kompletnu sliku o silovanju, briseve, testove krvi, sve neophodno.

„Naravno, gospodine.“

Sutra će detektiv Deni Makgvajer ispitivati Anđelu Džejks natenane. Večeras nije sposobna za tako nešto.

„Bilo bi bolje da povedete služavku sa sobom dok to radite“, dodao je. „Ne mogu da zamislim da je slušam ovde kako mi cvili na uvo.“

U sobu je ušao mršav, plavokos mladić sa naočarima od roga.

„Izvinite što sam zakasnio, gospodine.“

Detektiv Dejvid Hening je možda bio osvedočen čudak, ali je zato imao najbolji smisao za logično zaključivanje u policiji. Detektiv Deni Makgvajer je bio oduševljen što ga vidi.

„A, Hening. Dobro. Pozovi osiguranje, napravi mi spisak svega što je uzeto. Zatim proveri zalagaonice i veb-sajtove, vidite šta će se pojaviti.“

Hening je klimnuo glavom.

„A neko neka ide do preduzeća za bezbednost. Ovakva kuća sigurno ima najsavremeniji alarmni sistem, ali izgleda kao da se naš ubica samo ušetao ovde večeras.“

Policajac Menendez reče: „Služavka je pomenula da je čula neki glasan udarac oko osam sati uveče.“

„Pucanj?“

„Ne. To sam je pitao, ali je rekla da je više ličilo kao da pada komad nameštaja. Bila je krenula na sprat da proveri šta je to, ali ju je gospođa Džejks sprečila, jer ona će lično otići.“

„Zatim šta?“

„Zatim ništa. Služavka je otišla na sprat oko osam i četrdeset pet da odnese starcu kakao, kao i obično. Tada ih je pronašla i pozvala 911*.“

Njegov kakao? Deni Makgvajer je pokušao da zamisli bračni život Džejksovih. Zamislio je bogatog, razvratnog starca kako svake večeri proteže svoje artritične udove u krevetu pored svoje vitke, seksi mlade neveste – a zatim čeka služavku da mu donese šolju slatkog kakaoa! Kako je Anđela Džejks mogla da podnese da bude pion u rukama tako oronulog stvorenja? Deni je zamišljao kako njegovi koščasti, pegavi prsti miluju Anđeline grudi, njene kukove. Mada je bilo nerazumno, ta pomisao ga je razljutila.

Da li je još nekog tako razljutila? Deni se pitao. *Dovoljno razljutila da bi ubio?*

* Telefonski broj za hitne slučajeve (policija, hitna pomoć, vatrogasci) u SAD. (Prim. prev.)

* * *

Rano sledećeg jutra, detektiv Deni Makgvajer se odvezao do Zdravstvenog centra *Sidars Sinaj*. Bio je uzbuđen. Bio je to njegov prvi važan slučaj ubistva. Žrtva, Endru Džejks, bio je izdanak visokog društva Beverli Hilsa. Slučaj, kao što je ovaj, mogao bi da ubrzano lansira Denijevu karijeru u orbitu ako bude vukao dobre poteze. Ali Deni nije bio uzbuđen samo zbog mogućnosti napredovanja u karijeri. Bilo je to i zato što će ponovo videti Anđelu Džejks.

Mlada gospođa Džejks je posedovala neku neodoljivu privlačnost, nešto izvan te njene lepote i tog unakaženog tela stvorenog za seks, koje je proganjalo Denija u snovima prošle noći. Svi posredni dokazi su ukazivali na to da je devojkica besramni lovac na blago. Ipak, Deni se nadao da to nije tačno. Da postoji neko drugo objašnjenje za njen brak sa čovekom koji je mogao da joj bude deda. Deni Makgvajer je mrzeo lovce na blago. Nije želeo da prezire Anđelu Džejks.

„Kako je pacijentkinja?“

Dežurna bolničarka ispred privatne sobe Anđele Džejks je pogledala Denija podozrivo. „Ko se raspituje?“

Deni joj je pokazao svoju značku i najzanosniji irski osmeh.

„O! Dobro jutro, detektive.“ Bolničarka mu je uzvratila osmehom, krišom bacivši pogled na njegovu levu ruku da proveri nosi li burmu. Za jednog policajca je bio neobično zgodan: zelenoplave oči i bujna, gusta, kovrdžava, crna kosa za koju bi njen mladić ubio. „Pacijentkinja je umorna.“

„Koliko je umorna? Mogu li da je ispitam?“

Možete da ispitajte mene, pomislila je bolničarka, diveći se Denijevoj bokerskoj građi ispod jednostavne bele košulje *bruks braders**. „Možete je posetiti ako budete pažljivi sa njom. Dali smo joj malo morfijuma zbog bola po licu. Polomljena joj je leva jagodična kost, a jedno oko je prilično povređeno. Ali je svesna.“

„Hvala“, reče Deni. „Biću što je moguće kraći.“

* Brooks Brothers, najstariji proizvođač muške odeće u SAD. (Prim. prev.)

Za bolničku sobu, bila je luksuzna. Na zidovima su visila odabrana ulja na platnu. Tapacirana stolica *vezli-berel** stajala je u uglu za posetioce, a pored prozora je treperila nežna orhideja u saksiji. Anđela Džejs je bila naslonjena na dva perjana jastuka. Modrice oko njenih očiju su prešle iz boje šljive od prethodne noći u tamne dugine boje. Sveži šavovi preko čela davali su joj zabrinjavajući izgled krojačke lutke, ali je i dalje bila zadivljujuće lepa, privlačna na onaj način koji Deni nikada da tada nije video.

„Dobar dan, gospođo Džejs.“ Ponovo je izvadio svoju značku. „Detektiv Makgvajer. Nisam siguran da li se sećate. Upoznali smo se sinoć.“

Anđela Džejs se slabašno nasmešila. „Naravno da vas se sećam, detektive. Vi ste mi dali svoj kaput. Lajle, ovo je policajac o kome sam ti pričala.“

Deni se osvrnuo oko sebe. Naslonjen na zid iza njega, mirno je stajao verovatno najzgodniji čovek koga je Deni video sa ove strane filmskog platna. Visok i maslinastog tena, sa savršenim crtama jednog lovca, zift-crne kose i plavih očiju bademastog oblika kao kod sijamske mačke, mrko je pogledao Denija. Kad se pomerio, u skupocenom odelu šiveonom po meri, bilo je to kao da gledate ulje koje se razliva preko jezera, glatko i tečno, skoro viskozno.

Deni ga je odmah ispravno procenio. *Advokat*. Prezrivo je iskrivio gornju usnu. Osim nekih časnih izuzetaka, detektiv Deni Makgvajer nije bio ljubitelj advokata.

„Ko ste vi i šta radite ovde? Gospođa Džejs ne bi trebalo da prima posete.“

„Lajl Renalto.“ Glas ovog čoveka je podsećao na mačje predenje. Prišavši Anđelinom krevetu, položio je ruku samouvereno preko njene. „Ja sam porodični prijatelj.“

Deni je pogledao u dvoje neverovatno zgodnih mladih ljudi kako se drže za ruke i doneo neizbežan zaključak. *Aha, tako je. A ja sam kraljica od Sabe. Porodični prijatelj, sutra malo.*

„Lajl je bio Endruov advokat“, rekla je Anđela. Glas joj je bio tih i promukao, nimalo nalik na prestravljeni šapat od prethodne večeri. „Končita ga je zvala prošle večeri da ga obavesti šta se dogodilo i on je

* Wesley Barrell, poznati proizvođač nameštaja u Velikoj Britaniji. (Prim. prev.)

došao pravo ovamo.“ Stegla je zahvalno ruku Lajla Renalta, dok su joj na oči navirale suze. „On je neverovatan.“

Kladio bih se da jeste. „Ako ste u stanju da govorite, gospođo Džejs, želeo bih da vam postavim nekoliko pitanja.“

Lajl Renalto reče osorno: „Ne sada. Gospođa Džejs je preumorna. Ako dostavite pitanja meni, pobrinuću se da na njih odgovori, ali tek pošto se odmori.“

Deni odvrati prezrivo: „Mislim da se nisam vama obratio, gospodine Renalto.“

„Bilo kako bilo, gospođa Džejs je upravo preživela jedno neopisivo mučenje.“

„Znam. Pokušavam da uhvatim čoveka koji je to uradio.“

„Ne samo da je prisustvovala ubistvu svog supruga, već je i divljački silovana.“

Deniju je ponestajalo strpljenja. „Sasvim mi je jasno šta se dogodilo, gospodine Renalto. Bio sam tamo.“

„Ja nisam bila svedok Endruovog ubistva.“

Oba muškaraca su se okrenula da pogledaju Anđelu, ali je njena pažnja bila u potpunosti usmerena ka Deniju. To mu je dalo besmisleno osećanje trijumfa, pa se primakao njenom krevetu, okrznuvši Renalta.

„Da li biste hteli da mi kažete šta ste vi *lično* videli?“

„Anđele, ne moraš ništa da kažeš“, umešao se advokat.

Deni je podigao obrvu zbog ovako prisnog oslovljavanja.

„Anđeo, tako me je od milja zvaao suprug“, objasnila je gospođa Džejs. „Svi njegovi prijatelji su me tako zvali. Ni u kom slučaju zato što sam ja neki anđeo.“ Nasmejala se slabašno. „Sigurna sam da sam povremeno umela i da namučim sirotog Endrua.“

„U to uopšte ne verujem“, reče Deni. „Pričali ste mi o prošloj večeri. O onome što se dogodilo.“

„Da. Endru je bio u krevetu na spratu. Ja sam bila u prizemlju i nešto sam čitala.“

„Koliko je bilo sati?“

Razmišljala je. „Mislim, oko osam. Čula sam buku na spratu.“

„Kakvu buku?“

„Udarac. Pomislila sam da je Endru možda pao sa kreveta. Imao je sličnih padova u poslednje vreme. Bilo kako bilo, Končita je utrčala, i

ona je čula buku, ali sam joj rekla da ću ja otići gore. Endru je bio dostojanstven čovek, detektive. Kad bi on...“, pokušavala je da nađe pravu reč. „Kad bi osetio nemoć iz bilo kog razloga, ne bi želeo da ga takvog zatekne Končita. Želeo bi da ja budem tamo.“

„Znači, otišli ste sami?“

Duboko je udahnula i zatvorila oči, skupljajući snagu da se priseti događaja.

Lajl Renalto je zakoračio napred. „Anđele, molim te. Nema potrebe da se potresaš.“

„U redu je, Lajle, stvarno, detektiv treba da zna.“ Okrenula se ponovo prema Deniju. „Otišla sam sama. Kad sam ulazila u spavaću sobu, neko me je udario otpozadi. To je poslednje čega se sećam, bola u glavi. Kad sam se probudila, on je... on me je silovao.“

„Možete li da opišete tog čoveka?“, upitao je Deni. Iz iskustva je znao da je najbolji način da smirite usplahirenog svedoka, držati se konkretnih činjenica. Ako započnete sa glupostima kao: „Znam da je za vas ovo sigurno veoma bolno“, bujica osećanja navire i vi ste ga zauvek izgubili.

Anđela Džejks je odmahнула glavom. „Volela bih da mogu, ali je nosio masku, fantomku.“

„A kakve je građe?“

„Većinu vremena je bio iza mene. Ne znam. Zdepast, čini mi se. Ne visok, ali svakako jak. Ja sam se borila, i on me je udario. Rekao je da će povrediti Endrua ako mu ne dozvolim da nastavi. Zato sam prestala da se borim.“ Suze su joj se slivale niz natečene obraze.

„Gde je bio vaš muž tada? Da li je pokušao da vam pomogne? Da aktivira alarm?“

„On je...“ Preko lica joj prelete zbunjen izraz. Bacila je pogled prema Lajlu Renaltu, ali je on gledao u stranu. „Ne znam gde je bio Endru. Nisam ga videla. Na krevetu, možda? Ne znam.“

„U redu je“, reče Deni, osećajući da je sve uznemirenija. „Nastavite. Prestali ste da se borite.“

„Da. Pitao me je za kombinaciju našeg sefa i ja sam mu je dala. Onda me je ponovo silovao. Kad je završio, ponovo me je udario. Kad sam se osvestila... prvo čega se sećam bili ste vi, detektive.“

Pogledala je Denija u oči i on je osetio kako mu se želudac grči, usled čega je odmah zaboravio sledeće pitanje. Lajl Renalto je neopaženo iskoristio zatišje.

„Končita, domaćica Džejksovih, rekla mi je da je odnet sav Anđelin nakit i nekoliko vrednih minijatura. Da li sam u pravu?“

Pre nego što je Deni mogao da odgovori da nema običaj da odaje poverljive informacije o istrazi ubistva „porodičnom prijatelju“, Anđela je upala ljutito: „Baš me briga za prokleti nakit! Endru je mrtav! Volela sam svog supruga, detektive.“

„Siguran sam da je tako, gospođo Džejks.“

„Molim vas da pronađete životinju koja je to učinila.“

Deni se vratio u mislima na scenu zločina od prošle noći: krvlju natopljen pod, skoro otkinuta glava starog čoveka, odvratne, skaredne ogrebotine na butinama Anđele Džejks, zadnjici i grudima.

Životinja je prava reč.

Ispred sobe Anđele Džejks nije bilo ni traga ni glasa od simpatične bolničarke. Dok je Deni stajao i čekao lift, Lajl Renalto mu je nečujno prišao. „Ne cenite mnogo advokate, zar ne, detektive?“

Advokatov glas se promenio od neprijateljskog do poniznog. Deniju se više dopadao neprijateljski ton. Bez obzira na sve, bio je to neobično pronicljiv komentar.

„Zbog čega tako mislite, gospodine Renalto?“

Lajl se nasmejao. „Zbog vašeg lica. Osim, naravno, ukoliko samo mene, lično, ne simpatišete.“

Deni nije ništa rekao. Lajl je nastavio.

„Niste jedini, znate. Moj otac je strasno mrzeo advokate. Bio je duboko razočaran kad sam završio prava. Vidite, potičem iz pomorske porodice. Što se tate tiče, za njega je postojala samo Pomorska akademija SAD ili ništa.“

Deni se pitao: *Zašto li mi on priča sve ovo?*

Stigao je lift. Deni je ušao i pritisnuo dugme G ali je Lajl podmetnuo ruku da zadrži vrata. Njegove lepe crte lica su se uozbiljile, a mačije oči blesnule u znak opomene. „Anđela Džejks je moja bliska prijateljica. Ne želim da je uznemiravate.“

Deni je izgubio strpljenje. „Ovo je istraga o ubistvu, gospodine Renalto, a ne kviz sa dvadeset pitanja. Gospođa Džejks mi je ključni svedok. U stvari, trenutno su ona i njena kućna pomoćnica moji jedini svedoci.“

„Anđela nije videla tog čoveka. To vam je već bila kazala.“

Deni se namrštitio. „Mislio sam da je gospodin Džejks bio i vaš bliski prijatelj. Pomislio sam da biste i vi želeli da nađemo njegovog ubicu?“

„Naravno da želim“, odbrusio je Lajl.

„Ili možda niste bili toliko bliski sa Endruom Džejksom kao s njegovom suprugom. Da li je to posredi?“

Činilo se da ovo zabavlja Lajla Renalta. „Moram vam reći da, za jednog detektiva, prilično loše procenjujete ljude. Mislite da smo Anđela i ja ljubavnici?“

„Da li ste?“

Advokat se zlobno nasmejao. „Ne.“

Deni je očajnički želeo da mu poveruje.

„Ovo je trostruki zločin, gospodine Renalto“, rekao je, sklanjajući advokatovu ruku sa vrata lifta. „Silovanje, pljačka i ubistvo. Iskreno vam savetujem da ne pokušavate da ometate moju istragu, stajući između mene i svedoka.“

„Da li je to pretnja, detektive?“

„Nazovite to kako vam drago“, reče Deni.

Renalto je otvorio usta da odgovori ali su se vrata lifta zatvorila, uskraćujući mu priliku da njegova reč bude poslednja.

„Doviđenja, gospodine Renalto.“

Pet minuta nakon toga, kad je stigao na Bulevar Vilšir, zazvonio je Denijev mobilni telefon.

„Hening. Šta imaš za mene?“

„Nažalost, ne mnogo toga, gospodine. Nema ničega u zalagaonicama, ničeg onlajn.“

Deni se namrštitio. „Ipak, još je rano.“

„Da, gospodine. Proverio sam i Džejksov testament.“

Deni se razvedrio. „I?“

„Supruga sve nasleđuje. Nema drugih rođaka. Nema dobrotvornih ustanova.“